

Adjudicació de les Beques d'Investigació 2010

Miquel Àngel Vidal i Amadeu Corbera Jaume guanyen les Beques d'Investigació 2010 de la Fundació Llorenç Villalonga, Pare Ginard i Blai Bonet en la modalitat de Literatura catalana i Cultura Popular, respectivament

La Comissió Avaluadora de Literatura Catalana Contemporània, formada per Joan Mas, Josep A. Grimalt, Margalida Pons, Pilar Sansó i Carme Castells, ha decidit que el guanyador de la beca d'investigació 2010 **en la modalitat de Literatura Catalana Contemporània sigui Miquel Àngel Vidal pel seu treball “Les Gloses d'un Xafarder: Poesia cívica de Llorenç Moyà. Ideologia i polèmica”**. El de Vidal ha estat l'únic treball presentat en aquesta convocatòria de les Beques.

D'altra banda, la Comissió Avaluadora de Cultura Popular, integrada per Miquela Lladó, Climent Picornell, Xavier Carbonell, Maties Garcias i Carme Castells, ha decidit atorgar la beca d'investigació 2010 **en la modalitat de Cultura Popular a Amadeu Corbera Jaume pel seu treball “Entre l'era i el teler. Música popular i industrialització”**. A aquesta convocatòria s'han presentat un total de 5 treballs en la modalitat de Cultura Popular.

Cadascuna de les beques té una dotació econòmica de 3.000 euros i en total s'han rebut 6 treballs (5 treballs en la modalitat de Cultura Popular, i 1 en la de Literatura Catalana Contemporània).

A més del projecte seleccionat, la Comissió Avaluadora de la beca de Cultura Popular volgué fer menció especial a altres dos treballs presentats a la convocatòria: "El Comte Mal", projecte presentat per Caterina Valriu i Tomàs Vibot; i "Les festes cívico-religioses de Mallorca durant la configuració de l'estat liberal (1850-1930)", de Jaume March Bisbal i Pere Sales Vives.

Currículums dels guanyadors i projectes becats

Miquel Àngel Vidal, guanyador de la Beca d'Investigació 2010 en la modalitat de Literatura Catalana Contemporània, amb el projecte "Les Gloses d'un Xafarder: Poesia cívica de Llorenç Moyà. Ideologia i polèmica".

Neix a Binissalem l'any 1962. És llicenciat en Filologia Hispànica i professor d'institut. Ha publicat les novel·les *El batec de la fosca* (Quaderns Crema, 2001; MDS books/Mediasat, 2004), *L'escriptora de bestsellers* (Bromera, 2003), *Encara que sents com creix la nit* (El Gall, 2005) i *El jardí de les Hespèrides* (Moll, 2008), els aplecs de contes *Distàncies curtes* (Leonard Muntaner, 2003), *Calligrafies agòniques* (Perifèric, 2004), *La mesura de les coses* (Proa, 2005) i *Les traïcions* (Conselleria de Cultura, 2008), les obres de teatre *El conyac de Voltaire* (El Gall, 2004) i *Sang aliena* (Moll, 2010), i els reculls d'articles *El fill del segle* i *Res no és el que sembla* (Can Sifre, 2006 i 2008). Ha guanyat, entre d'altres, els premis "Pollença" i "Roc Boronat" de Novel·la i el "Teatre Principal" de Dramàtica. També ha tingut cura de l'edició i estudi de les *Memòries literàries* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2004), *Hispània Citerior* (Hora Nova, 2006), *El fogó dels*

jueus (El Gall, 2006) i *Panegírics blancs* (Editorial Moll, 2006) de Llorenç Moyà. Des de 1986 col·labora a diversos diaris illencs i actualment fa crítica literària al *Diari de Balears* (ha publicat més de 700 articles en premsa diària). També ha publicat articles a *Lluc*, *Serra d'Or* i *Randa*.

“Les Gloses d'un Xafarder: Poesia cívica de Llorenç Moyà. Ideologia i polèmica”

El projecte de Miquel Àngel Vidal se centra en l'estudi de les *Gloses d'un xafarder*, mostra exemplar de poesia cívica i ideològica a la qual l'escriptor Llorenç Moyà va dedicar-se durant els darrers anys de la seva vida (1977-1981).

Les *Gloses d'Un Xafarder* són composicions en dècimes que l'autor publicà anònimament al diari *Última Hora*, des de l'estiu de 1977. Les publicà a raó de dues o tres setmanals, sempre acompanyades d'un dibuix de Pep Rigo (Pepe) o del mateix autor. Les gloses constitueixen, juntament amb el teatre popular, la darrera etapa de l'escriptor binissalemer. De fet, les darreres composicions poètiques que va escriure el mes d'octubre, en què va morir, foren quatre *Gloses d'Un Xafarder*.

Segons Jaume Vidal Alcover -en la introducció a l'Antologia poètica de Ll. Moyà- les gloses eren «*en defensa de la llengua catalana i de la seva unitat, dels valors propis del poble mallorquí, de l'exemple de la nostra història, de la fidelitat als nostres costums i a les nostres tradicions*». Aquests són dos dels eixos vertebradors de les gloses. I les opinions que expressa són sempre contundents i personals. La subjectivitat n'és una característica essencial. No intenten ser una exposició, sinó una burla, una sàtira de certes actituds i comportaments, en moltes ocasions són feridores i insultants, en un estil que s'avé amb el to popular i amb l'objectiu de denúncia.

El projecte d'investigació de Miquel Àngel Vidal es proposa estudiar les prop de 500 dècimes que fan part del corpus de les *Gloses d'Un Xafarder*, material que constitueix una bona mostra del context polític, social i cultural de l'immediat postfranquisme. L'objectiu del treball n'és la recerca i inventari, la transcripció i l'estudi d'aquestes Gloses, així com també de la polèmica que generaren.

Amadeu Corbera Jaume, guanyador de la Beca d'Investigació 2010 en la modalitat de Cultura Popular, amb el projecte “Entre l'era i el teler. Música popular i industrialització”.

Neix a Bunyola l'any 1985. És titulat en Musicologia, especialitat d'Etnomusicologia, a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Autor del projecte final *Vine a la festa! La creació i consolidació de l'escena pop catalana: 1991-2008*. Actualment és professor de piano a l'Escola de Música Mètode Ireneu Segarra de Palma.

És membre fundador Grup de Recerca Etnomusicològica de Mallorca – GREM, coautor del DVD *La Sibilla i les Matines a Mallorca* i col·laborador del DVD *La festa de Sant Antoni a Artà* ambdós audiovisuals editats pel Departament de Cultura i Patrimoni del Consell de Mallorca. Així mateix, és col·laborador habitual de revistes d'actualitat musicals com *Enderrock*, *Sons de la Mediterrània* o *Mondosonoro*, i autor de conferències divulgatives sobre *Els cinquanta anys de la Nova Cançó*, cicle organitzat per l'Obra Cultural Balear per diferents pobles de Mallorca l'any 2009.

“Entre l'era i el teler. Música popular i industrialització”

El projecte d'Amadeu Corbera parteix de la constatació que juntament amb l'arcàdica imatge d'una Mallorca preturística eminentment rural, tradicional i agrícola, ha de conviure la descripció d'una illa industrialitzada (en el tombant del XIX al XX), fins al punt d'arraconar l'agricultura a un segon pla, en determinades zones. Aquesta industrialització representà una part molt important de l'economia mallorquina fins a l'establiment del turisme: milers de treballadors i treballadores passaren per fàbriques tèxtils, matalasseres, saboneres, de sabates, de pell, mines, centrals elèctriques de carbó o els ferrocarrils, per citar algunes de les activitats més importants.

L'entrada de Mallorca a la societat capitalista va incidir en els usos i costums de la població. El treball d'Amadeu Corbera pretén estudiar en profunditat la incidència

d'aquesta industrialització en els hàbits, usos i funcions musicals de la població mallorquina, especialment de les zones que més impacte industrial varen rebre, com són els eixos Palma-Sóller, Palma-Inca i Manacor. Sense dubte, les noves condicions de treball, l'entrada de la ràdio i el fonògraf, les noves relacions de la societat i les tendències del moment varen tenir la seva repercussió en la instauració i expansió d'un repertori musical propi d'aquest context.

Fins al moment són pocs els treballs etnomusicològics que s'han centrat en les músiques de les societats industrials, especialment pel que fa a la producció i innovació de les músiques populars de l'època. En aquest context, el treball d'Amadeu Corbera es planteja l'estudi del repertori cançonístic de l'època, intentant definir l'adaptació dels hàbits musicals, sobretot pel que fa al repertori cançonístic i baladístic, a la vida dins i fora de les fàbriques.

La investigació s'iniciarà amb una fase de recerca arxivística o bibliogràfica, localització de fonts, i recerca de testimonis directes o indirectes. Posteriorment es procedirà a l'anàlisi de la informació recopilada i el relat de les conclusions de la investigació.